

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI FUNCȚIEI PUBLICE A UNIUNII EUROPENE (Camera a treia)

21 martie 2013 *

„Funcție publică — Remunerație — Ajustare anuală a remunerațiilor și a pensiilor funcționarilor și ale celorlalți agenți — Articolele 64, 65 și 65a din statut — Anexa XI la statut — Regulamentul (UE) nr. 1239/2010 — Coeficienți corectori — Funcționari repartizați la Ispra”

În cauza F-112/11,

având ca obiect o acțiune formulată în temeiul articolului 270 TFUE, aplicabil Tratatului CEEA în temeiul articolului 106a din acesta,

Raffaele Dalmasso, agent contractual al Comisiei Europene, cu domiciliul în Monvalle (Italia), reprezentat de C. Mourato, avocat,

reclamant,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată de J. Currall și de D. Martin, în calitate de agenți,

pârâtă,

susținută de

Consiliul Uniunii Europene, reprezentat de M. Bauer și de J. Herrmann, în calitate de agenți,

intervenient,

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE (Camera a treia),

compus din domnii S. Van Raepenbusch (raportor), președinte, R. Barents și K. Bradley, judecători,

grefier: domnul J. Tomac, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 27 noiembrie 2012,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: franceza.

Hotărâre

- 1 Prin cererea introductivă primită la grefa Tribunalului la 24 octombrie 2011, domnul Dalmasso a introdus prezenta acțiune având ca obiect, în esență, anularea deciziei Comisiei Europene de a-i aplica Regulamentul (UE) nr. 1239/2010 al Consiliului din 20 decembrie 2010 de ajustare, de la 1 iulie 2010, a remunerațiilor și a pensiilor funcționarilor și ale celorlalți agenți ai Uniunii Europene, precum și a coeficienților corectori aferenți (JO L 338, p. 1), în măsura în care stabilește la 92,3 % coeficientul corector aplicabil remunerației personalului repartizat în provincia Varese (Italia, denumit în continuare „coeficientul corector Varese”).

Cadrul juridic

- 2 Potrivit articolului 64 din Statutul funcționarilor Uniunii Europene (denumit în continuare „statutul”):

„Remunerației funcționarului exprimată în euro, după deducerea reținerilor obligatorii menționate în prezentul statut sau în regulamentele adoptate pentru punerea lui în aplicare, i se aplică un coeficient corector superior, mai mic sau egal cu 100 %, în funcție de condițiile de viață din diferite locuri de repartizare.

Acești coeficienți sunt stabiliți de către Consiliu[l Uniunii Europene], care hotărăște, la propunerea Comisiei, cu majoritatea calificată prevăzută la [articolul 16 alineatele (4) și (5)] din Tratatul [privind Uniunea Europeană]. Coeficientul corector aplicabil remunerației funcționarilor repartizați la sedile provizorii ale [Uniunii] este, la 1 ianuarie 1962, egal cu 100 %.”

- 3 Articolul 65 din statut prevede:

„(1) Consiliul examinează anual nivelul remunerațiilor funcționarilor și ale altor agenți ai [Uniunii]. Această examinare are loc în luna septembrie, pe baza unui raport comun prezentat de Comisie, întocmit pe baza situației existente la data de 1 iulie și în fiecare țară a [Uniunii] a unui indice comun stabilit de Oficiul Statistic al [Uniunii] Europene [(Eurostat)] de comun acord cu serviciile naționale de statistică din statele membre.

În cursul acestei examinări, Consiliul analizează dacă este oportun, în cadrul politicii economice și sociale a [Uniunii], să se efectueze o ajustare a remunerațiilor. Se iau în considerare în special eventuala majorare a salariilor publice și necesitățile de recrutare.

(2) În cazul unei variații importante a costului vieții, Consiliul adoptă, în termen de cel mult două luni, măsuri de ajustare a coeficienților corectori și, după caz, aplicarea retroactivă a acestora.

(3) Pentru punerea în aplicare a prezentului articol, Consiliul hotărăște, la propunerea Comisiei, cu majoritatea calificată prevăzută la articolul 16 alineatele (4) și (5) din Tratatul [privind Uniunea Europeană].”

- 4 În temeiul articolului 65a din statut, normele de punere în aplicare a articolelor 64 și 65 din statut sunt definite în anexa XI la acesta.
- 5 Capitolul 1 din anexa XI la statut este intitulat „Revizuirea anuală a nivelului remunerațiilor prevăzută la articolul 65 alineatul (1) din statut”. Acesta cuprinde două secțiuni: prima este intitulată „Elemente ale ajustărilor anuale”, iar a doua, „Norme privind ajustarea anuală a remunerațiilor și pensiilor”.

- 6 Articolul 1 din anexa XI la statut, care face parte din secțiunea 1 a capitolului 1 din această anexă, prevede:

„(1) *Raportul Oficiului Statistic al [Uniunii] Europene (Eurostat)*

În sensul revizuirii prevăzute la articolul 65 alineatul (1) din statut, Eurostat întocmește în fiecare an, înainte de sfârșitul lunii octombrie, un raport privind evoluția costului vieții la Bruxelles [(Belgia)], pe baza parităților economice dintre Bruxelles și anumite locuri de repartizare în statele membre, precum și pe baza evoluției puterii de cumpărare a remunerațiilor funcționarilor naționali din administrațiile centrale.

(2) *Evoluția costului vieții pentru Bruxelles (indicele internațional Bruxelles)*

Pe baza datelor furnizate de autoritățile belgiene, Eurostat stabilește un indice care permite măsurarea evoluției costului vieții suportat de către funcționarii [Uniunii] Europene repartizați la Bruxelles. Acest indice (denumit în continuare «indicele internațional Bruxelles») ține seama de evoluția constatată între luna iunie a anului anterior și luna iunie a anului în curs; acesta se calculează pe baza metodei statistice definite de «grupul articolului 64 din statut» menționat la articolul 13 [din prezenta anexă].

(3) *Evoluția costului vieții în afara orașului Bruxelles (parități economice și indici implicați)*

- (a) Eurostat calculează, de comun acord cu institutele statistice naționale și cu alte autorități competente ale statelor membre, paritățile economice care determină echivalențele puterii de cumpărare:
 - (i) remunerații plătite funcționarilor [Uniunii] Europene care își exercită atribuțiile în capitalele statelor membre, cu excepția Țărilor de Jos, unde se utilizează mai degrabă indicele Haga decât indicele Amsterdam, și în alte câteva locuri de repartizare, în raport cu Bruxelles,
 - (ii) pensii ale funcționarilor plătite în statele membre, în raport cu Belgia.
- (b) Paritățile economice se referă la luna iunie a fiecărui an.
- (c) Paritățile economice se calculează astfel încât fiecare poziție elementară să poată fi actualizată de două ori pe an și verificată prin investigație directă cel puțin o dată la cinci ani. În vederea actualizării parităților economice, Eurostat utilizează indicii cei mai adecvați, astfel cum sunt definiți de «grupul articolului 64 din statut» menționat la articolul 13.
- (d) Evoluția costului vieții în afara Belgiei și a Luxemburgului pe perioada de referință se măsoară cu ajutorul indicilor implicați. Acești indici corespund produsului multiplicării indicelui internațional Bruxelles cu variația parității economice.

(4) *Evoluția puterii de cumpărare a remunerațiilor funcționarilor naționali din administrațiile centrale (indicatori specifici)*

- (a) În vederea măsurării sub formă de procent a evoluției ascendente și descendente a puterii de cumpărare a remunerațiilor în funcțiile publice naționale, Eurostat stabilește, pe baza informațiilor furnizate înainte de sfârșitul lunii septembrie de către autoritățile naționale respective, indicatori specifici care arată evoluțiile remunerațiilor reale ale funcționarilor naționali din administrațiile centrale între luna iulie a anului anterior și luna iulie a anului în curs. Cele două remunerații ar trebui să cuprindă o doisprezecime din totalul elementelor cu frecvență anuală.

Indicatorii specifici sunt de două tipuri:

- (i) un indicator pentru fiecare grupă de funcții, conform definiției prevăzute de statut,
- (ii) un indicator mediu ponderat pe baza efectivelor funcționarilor naționali corespunzători fiecărei grupe de funcții.

Fiecare dintre acești indicatori are o valoare brută și o valoare netă reală. Pentru trecerea de la brut la net, se ține seama de reținerile obligatorii, precum și de elementele fiscale generale.

La stabilirea valorii brute și nete a indicatorilor pentru întreaga Uniune Europeană, Eurostat utilizează un eșantion compus din următoarele state membre: Belgia, Germania, Spania, Franța, Italia, Luxemburg, Țările de Jos și Regatul Unit. Consiliul, hotărând la propunerea Comisiei în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 65 alineatul (3) din statut, poate adopta un nou eșantion care reprezintă cel puțin 75 % din [produsul intern brut (PIB)-ul] Uniunii Europene și care se aplică începând cu anul următor celui în care este adoptat. Rezultatele pe stat membru sunt ponderate cu partea din PIB-ul național al statului membru respectiv, măsurată folosind paritățile de putere de cumpărare, astfel cum se indică în statisticile cele mai recente publicate conform definițiilor conturilor naționale din Sistemul European de Conturi (SEC) în vigoare la data respectivă.

- (b) La cererea Eurostat, autoritățile naționale competente îi furnizează informațiile suplimentare pe care acesta le consideră necesare, în vederea stabilirii unui indicator specific care să măsoare corect evoluția puterii de cumpărare a funcționarilor naționali.

În cazul în care, în urma unei noi consultări a autorităților naționale respective, Eurostat constată anomalii statistice în informațiile obținute sau imposibilitatea de a stabili indicatorii care să măsoare corect, din punct de vedere statistic, evoluția veniturilor reale ale funcționarilor unui stat membru anume, Eurostat prezintă Comisiei un raport în care îi furnizează toate elementele de evaluare necesare.

- (c) În afară de indicatorii specifici, Eurostat calculează anumiți indicatori de control. Unul dintre aceștia este constituit din date privind masa salarială în termeni reali *per capita* în administrațiile centrale, stabilite conform definițiilor conturilor naționale din [SEC] în vigoare la data respectivă.

Eurostat include în raportul său asupra indicatorilor specifici observații privind divergențele dintre aceștia și evoluția indicatorilor de control menționați anterior.”

- 7 Articolul 3 din anexa XI la statut, care face parte din secțiunea 2 a capitolului 1 din această anexă, prevede:

„(1) În conformitate cu articolul 65 alineatul (3) din statut, Consiliul hotărăște, înainte de încheierea fiecărui an, cu privire la ajustarea remunerațiilor și pensiilor propusă de Comisie și bazată pe elementele prevăzute la secțiunea 1 din prezenta anexă, cu efect de la 1 iulie.

(2) Valoarea ajustării este egală cu produsul multiplicării indicatorului specific cu indicele internațional Bruxelles. Se stabilește valoarea netă a ajustării, într-un procent egal pentru toți funcționarii.

(3) Valoarea ajustării astfel stabilite este inclusă, în conformitate cu metoda indicată mai jos, în grila salariilor de bază prevăzută la articolul 66 din statut și în anexa XIII la statut, precum și la articolele 20, 63 și 90 din Regimul aplicabil celorlalți agenți:

- (a) valoarea netă a remunerației și a pensiei, fără să li se fi aplicat coeficientul corector, este majorată sau diminuată cu valoarea ajustării anuale menționate anterior,

- (b) noua grilă a salariilor de bază se stabilește prin determinarea valorii brute care corespunde, după deducerea impozitului efectuată în conformitate cu alineatul (4) și a reținerilor obligatorii în cadrul sistemelor de asigurări sociale și de pensii, valorii nete a remunerației,
- (c) pentru a efectua această conversie a valorilor nete în valori brute, se ține seama de situația unui funcționar necăsătorit care nu beneficiază de indemnizațiile și alocațiile prevăzute de statut.

[...]

- (5) Nu se aplică niciun coeficient corector pentru Belgia și Luxemburg. Coeficienții corectori aplicabili:
 - (a) remunerațiilor plătite funcționarilor [Uniunii] Europene care își exercită atribuțiile în alte state membre sau la unele din celelalte locuri de repartizare,
 - (b) prin derogare de la articolul 82 alineatul (1) din statut, pensiilor plătite funcționarilor în alte state membre în raport cu partea corespunzătoare drepturilor dobândite înainte de 1 mai 2004,

sunt stabiliți prin intermediul raporturilor dintre paritățile economice menționate la articolul 1 [din prezenta anexă] și cursurile de schimb prevăzute la articolul 63 din statut pentru țările corespunzătoare.

Se aplică normele prevăzute la articolul 8 din prezenta anexă privind efectul retroactiv al efectelor coeficienților corectori aplicabili la locurile de repartizare care înregistrează o inflație ridicată.

[...]”

8 Articolul 9 din anexa XI la statut prevede:

„(1) Autoritățile competente ale statelor membre în cauză, administrația unei instituții a [Uniunii] Europene sau reprezentanții funcționarilor [Uniunii] Europene dintr-un loc de repartizare anume pot solicita instituirea unui coeficient corector propriu locului de repartizare în cauză.

Cererea prezentată în acest sens trebuie să fie motivată prin elemente obiective din care să reiasă existența, pe o perioadă de mai mulți ani, a unei diferențe semnificative între puterea de cumpărare dintr-un loc de repartizare anume și puterea de cumpărare constatată în capitala statului membru respectiv (cu excepția Țărilor de Jos, unde raportarea se face mai degrabă la indicele Haga decât la indicele Amsterdam). În cazul în care Eurostat confirmă caracterul semnificativ (mai mare de 5 %) și durabil al diferenței, Comisia prezintă o propunere de stabilire a unui coeficient corector pentru locul de repartizare respectiv.

(2) Consiliul, hotărând la propunerea Comisiei, poate decide, de asemenea, să nu mai aplice un coeficient corector propriu unui loc de repartizare anume. În acest caz, propunerea se bazează pe următoarele elemente:

- (a) o cerere întocmită de către autoritățile competente ale statului membru respectiv, de administrația unei instituții a [Uniunii] Europene sau de reprezentanții funcționarilor [Uniunii] Europene dintr-un loc de repartizare anume, din care reiese că în locul de repartizare în cauză costul vieții prezintă o diferență (mai mică de 2 %) care nu mai este semnificativă față de costul înregistrat în capitala statului membru respectiv. Această convergență ar trebui să fie durabilă și validată de Eurostat,
- (b) faptul că niciun funcționar sau agent temporar al [Uniunii] Europene nu mai este repartizat la locul respectiv.

(3) Consiliul hotărăște asupra propunerii în conformitate cu articolul 64 al doilea paragraf din statut.”

- 9 Articolele 64, 65 și 65a din statut sunt aplicabile agenților contractuali în temeiul articolului 20 coroborat cu articolul 92 din RAA.
- 10 Pe de altă parte, punctul 1.1 din anexa I, intitulată „Metodologie”, la Regulamentul (CE) nr. 1445/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2007 de stabilire a unor norme comune pentru furnizarea de informații de bază privind paritățile puterii de cumpărare și pentru calculul și diseminarea acestora (JO L 336, p. 1) prevede:

„După consultarea statelor membre, Comisia (Eurostat) va întocmi un manual metodologic care descrie metodele utilizate pe parcursul diverselor etape de calcul al [parităților puterii de cumpărare], inclusiv metodele care permit estimarea informațiilor de bază și a parităților care lipsesc. Manualul metodologic va fi revizuit ori de câte ori intervine o modificare semnificativă în metodologie. Acesta poate introduce metode noi în vederea ameliorării calității datelor, reducerii costurilor sau ușurării sarcinii suportate de furnizorii de date.”

Situația de fapt

- 11 Reclamantul este repartizat la Centrul Comun de Cercetare al Comisiei (JRC), situat la Ispra, provincia Varese (Italia). Coeficientul corector aplicabil remunerației sale este coeficientul corector Varese, coeficient corector distinct de coeficientul corector pentru Italia.
- 12 Prin Regulamentul nr. 1239/2010, Consiliul a ajustat, cu efect de la 1 iulie 2010, remunerațiile funcționarilor și ale agenților Uniunii Europene, precum și coeficienții corectori aferenți, în special în temeiul articolului 64 din statut.
- 13 Coeficientul corector Varese, care fusese stabilit la 97,1 % pentru perioada cuprinsă între 1 iulie 2009 și 30 iunie 2010, a fost stabilit, prin articolul 3 din Regulamentul nr. 1239/2010, la 92,3 % începând de la 1 iulie 2010. Acest nou coeficient i-a fost aplicat pentru prima dată reclamantului cu ocazia întocmirii fișei sale de remunerație din luna februarie 2011.
- 14 La 21 martie 2011, reclamatul a introdus o reclamație împotriva deciziei Comisiei de întocmire a fișei sale de remunerație din luna februarie 2011 în măsura în care aceasta i-a aplicat noul coeficient corector Varese.
- 15 Prin decizia din 12 iulie 2011, Comisia a respins reclamația reclamantului.

Concluziile părților

- 16 Reclamantul solicită, în esență, Tribunalului:
- „anularea fișei sale de remunerație pentru luna februarie 2011 și a fișelor sale de remunerație pentru lunile următoare, în măsura în care aceste fișe aplică [noul coeficient corector Varese]”;
 - anularea deciziei Comisiei din 12 iulie 2011 prin care se respinge reclamația sa;
 - obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.
- 17 Comisia solicită Tribunalului:
- respingerea acțiunii;

— obligarea reclamantului la plata cheltuielilor de judecată.

- 18 Consiliul Uniunii Europene, intervenient, solicită Tribunalului respingerea acțiunii.

În drept

- 19 Potrivit unei jurisprudențe constante, instanța Uniunii are dreptul de a aprecia, potrivit împrejurărilor fiecărei spețe, dacă buna administrare a justiției justifică respingerea pe fond a acțiunii, fără pronunțarea prealabilă cu privire la excepția de inadmisibilitate invocată de pârâtă (Hotărârea Tribunalului din 20 noiembrie 2012, Soukup/Comisia, F-1/11, punctul 29 și jurisprudența citată). În împrejurările speței și dintr-o preocupare pentru economia procedurii, deși reclamantul s-a limitat, în parte, în cererea sa introductivă, să facă trimitere la reclamația depusă pentru detalierea argumentației sale, trebuie să se examineze motivele de fond pe care acesta le invocă în cadrul prezentei acțiuni, fără pronunțarea prealabilă cu privire la excepția de inadmisibilitate invocată de Comisie, acțiunea fiind, în orice caz și pentru motivele expuse în continuare, nefondată.
- 20 În susținerea concluziilor sale prin care solicită anularea, reclamantul invocă trei motive întemeiate pe încălcarea obligației de motivare și a dreptului de acces la documente, pe o eroare vădită de apreciere și, respectiv, pe încălcarea principiului nediscriminării.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare și a dreptului de acces la documente

- 21 Primul motiv cuprinde două aspecte.
- 22 În cadrul primului aspect, reclamantul invocă, pe cale de excepție, insuficiența motivării, care afectează, potrivit acestuia, legalitatea Regulamentului nr. 1239/2010 pe care se întemeiază decizia individuală pe care o atacă.
- 23 În această privință, trebuie amintit că motivarea unui regulament privind stabilirea coeficienților corectori care afectează remunerațiile funcționarilor se poate limita să menționeze, pe de o parte, situația de ansamblu care a condus la adoptarea acestuia și, pe de altă parte, scopurile generale pe care își propune să le atingă și că ea nu trebuie să privească aspectele tehnice ale modalităților de calcul (a se vedea, referitor la regulamentele de aplicare a articolelor 64 și 65 din statut, Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 7 decembrie 1995, Abello și alții/Comisia, T-544/93 și T-566/93, punctul 89; a se vedea de asemenea, referitor la un regulament privind stabilirea coeficienților corectori aplicabili remunerațiilor funcționarilor repartizați într-o țară terță, Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 8 noiembrie 2000, Bareyt și alții/Comisia, T-175/97, punctul 75). În speță, motivarea Regulamentului nr. 1239/2010, deși succintă, este suficientă având în vedere aceste considerații.
- 24 În particular, Regulamentul nr. 1239/2010 privește articolele 64 și 65 din statut, precum și anexa XI la acesta, dispoziții care precizează condițiile în care coeficienții corectori sunt ajustați în fiecare an, și anume pentru funcționarii ale căror remunerații sunt exprimate în euro, potrivit evoluției costului vieții la Bruxelles și, respectiv, în celelalte locuri de repartizare pentru care este atribuit un coeficient corector. Astfel, este clar că modificarea coeficientului corector Varese este motivată de o evoluție divergentă a costului vieții la Bruxelles și la Varese.
- 25 Chiar presupunând că se poate considera că reclamantul invocă insuficiența motivării care afectează legalitatea deciziei individuale de aplicare a Regulamentului nr. 1239/2010 în ceea ce îl privește, această critică ar trebui să fie de asemenea înlăturată.

- 26 Astfel, potrivit unei jurisprudențe constante, motivarea unei decizii care lezează are drept scop, pe de o parte, se ofere persoanei interesate o indicație suficientă pentru a aprecia temeinicia acestei decizii și oportunitatea de a introduce o acțiune la Tribunal și, pe de altă parte, de a permite instanței Uniunii să își exercite controlul asupra legalității deciziei menționate. În ceea ce privește o decizie prin care administrația aplică un act cu aplicabilitate generală la situația individuală a unui funcționar, fără a dispune de vreo putere de apreciere în această privință, motivarea se poate limita la o trimitere la actul normativ și la indicarea, în măsura în care acest lucru este necesar în împrejurările speței, a motivelor pentru care administrația apreciază că sunt îndeplinite condițiile de aplicare a actului menționat la situația funcționarului respectiv. În schimb, administrația nu are obligația de a explica motivele pe care s-a întemeiat adoptarea actului normativ de către legiuitorul Uniunii (Hotărârea Bareyt și alții/Comisia, citată anterior, punctele 76 și 77).
- 27 În speță, Decizia din 12 iulie 2011 prin care s-a respins reclamația depusă de reclamant precizează în mod clar că decizia individuală a cărei anulare este solicitată de acesta a fost adoptată în temeiul Regulamentului nr. 1239/2010. Având în vedere că administrația avea obligația de a aplica regulamentul menționat în privința remunerației reclamantului, această motivare trebuie să fie considerată suficientă (Hotărârea Bareyt și alții/Comisia, citată anterior, punctul 78).
- 28 În cadrul celui de al doilea aspect al primului motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului de acces la documente, reclamantul critică refuzul Comisiei de a da curs unei cereri de informații suplimentare, formulată de reprezentanții personalului în cadrul lucrărilor „Grupului tehnic pentru remunerații” (denumit în continuare „GTR”), în cursul discuțiilor prealabile adoptării Regulamentului nr. 1239/2010. Cu acest titlu, el invocă în special dispozițiile articolului 15 TFUE, dispozițiile Regulamentului nr. 1445/2007, dispozițiile manualului metodologic prevăzut la punctul 1.1 din anexa I la regulamentul menționat, dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2009 privind statisticile europene și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1101/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind transmiterea de date statistice confidențiale Biroului Statistic al Comunităților Europene, a Regulamentului (CE) nr. 322/97 al Consiliului privind statisticile comunitare și a Deciziei 89/382/CEE, Euratom a Consiliului de constituire a Comitetului pentru programele statistice ale Comunităților Europene (JO L 87, p. 164), dispozițiile articolului 11 din anexa XI la statut, care prevăd în special că „Eurostat are rolul de a veghea asupra calității datelor de bază și metodelor statistice utilizate în vederea elaborării elementelor luate în considerare la ajustarea remunerațiilor”, principiul bunei administrări și, în sfârșit, principiul transparenței.
- 29 Totuși, reclamantul nu demonstrează că transmiterea anumitor date statistice reprezentanților sindicali sau consultarea acestor reprezentanți sindicali ar constitui un act pregătitor pentru adoptarea Regulamentului nr. 1239/2010 sau pentru adoptarea deciziilor individuale de punere în aplicare a acestuia. În particular, deși reclamantul a invocat în ședință un viciu de procedură care ar fi afectat, în opinia sa, adoptarea Regulamentului nr. 1239/2010, constând în faptul că Comisia ar fi refuzat în mod eronat să transmită date membrilor GTR, al cărui rol ar fi tocmai realizarea unei consultări cu reprezentanții personalului înainte de adoptarea regulamentelor referitoare la coeficienții corectori, el nu dovedește că una dintre dispozițiile sau că unul dintre principiile de care se prevalează în această privință și în special cele care sunt menționate la punctul 28 din prezenta hotărâre ar impune, în scopul adoptării Regulamentului nr. 1239/2010, transmiterea de informații către GTR. Prin urmare, Tribunalul nu poate reține niciun viciu de procedură.
- 30 Astfel, chiar presupunând că reprezentanții personalului care au participat la lucrările GTR nu ar fi fost suficient informați de Comisie și că s-ar fi stabilit, în special, că aceasta din urmă refuzase să dea curs unei cereri provenind de la reprezentanții în cauză prin care se urmărea obținerea de informații, această împrejurare nu ar avea niciun efect asupra legalității Regulamentului nr. 1239/2010 sau a deciziilor individuale de punere în aplicare a acestuia.

- 31 Prin urmare, critica întemeiată pe nelegalitatea refuzului de a da curs unei cereri de informații suplimentare trebuie înlăturată ca inoperantă.
- 32 În orice caz, în ceea ce privește dreptul de acces la documente al reclamantului însuși, acesta ar fi trebuit să introducă, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76), o cerere de acces la documentele care dorea să îi fie comunicate. În urma introducerii unei astfel de cereri și în cazul unui refuz al administrației, acesta ar fi putut să conteste ulterior refuzul respectiv în fața instanței Uniunii și, eventual, pe baza informațiilor astfel obținute, invocând, dacă era necesar, existența unui fapt nou și esențial, să introducă o acțiune în anulare îndreptată împotriva fișelor sale de remunerație. În aceste condiții, argumentul întemeiat de reclamant în ședință pe o atingere adusă protecției jurisdicționale efective nu poate fi admis.
- 33 Considerațiile de mai sus nu pot fi puse în discuție de celelalte argumente invocate de reclamant în cadrul motivului întemeiat pe încălcarea dreptului de acces la documente.
- 34 Astfel, în ceea ce privește critica întemeiată pe nerespectarea, prin Regulamentul nr. 1239/2010 sau prin decizia de punere în aplicare a acestuia în ceea ce îl privește pe reclamant, a dispozițiilor articolului 11 din anexa XI la statut, aceste din urmă dispoziții, care precizează că Eurostat veghează asupra calității datelor și metodelor statistice, nu au legătură cu motivarea deciziei individuale contestate. În schimb, argumentul reclamantului în măsura în care urmărește să demonstreze că datele sau metodele utilizate de Eurostat nu ar fi fiabile va fi examinat în continuare, în cadrul motivului întemeiat pe eroarea vădită de apreciere.
- 35 Din toate cele de mai sus rezultă că primul motiv, cu cele două aspecte ale sale, trebuie respins.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe eroarea vădită de apreciere

- 36 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că principiul echivalenței puterii de cumpărare între funcționari – care rezultă în special din dispozițiile articolului 64 din statut – implică faptul că drepturile pecuniare ale funcționarilor și ale agenților asigură, la situații profesionale și familiale echivalente, o putere de cumpărare identică indiferent de locul de repartizare. Acest principiu este pus în practică prin aplicarea la remunerație a unor coeficienți corectori care exprimă raportul dintre costul vieții la Bruxelles, orașul de referință, și cel din diferitele locuri de repartizare (Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 25 septembrie 2002, Ajour și alții/Comisia, T-201/00 și T-384/00, punctul 45).
- 37 În materie de stabilire sau de revizuire a coeficienților corectori, anexa XI la statut încredințează Eurostat sarcina de a calcula, de comun acord cu serviciile statistice ale statelor membre, paritățile economice și de a verifica dacă raporturile dintre coeficienții corectori stabilesc în mod corect echivalențele de putere de cumpărare (Hotărârile citate anterior Abello și alții/Comisia, punctul 55, și Ajour și alții/Comisia, punctul 46).
- 38 În această privință, trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței, modul de redactare a dispozițiilor articolelor 64 și 65 din statut și a anexei XI la statut, precum și gradul de complexitate a materiei implică o largă marjă de apreciere în ceea ce privește factorii și elementele de luat în considerare la stabilirea sau la revizuirea coeficienților corectori (Hotărârile citate anterior Abello și alții/Comisia, punctul 53, și Ajour și alții/Comisia, punctul 47).
- 39 Prin urmare, aprecierea instanței Uniunii, în ceea ce privește definirea și selectarea datelor de bază și a metodelor statistice utilizate de Eurostat pentru stabilirea propunerilor de coeficienți corectori, trebuie să se limiteze la controlul respectării principiilor enunțate de dispozițiile statutului, al absenței unei

erori vădite în aprecierea faptelor aflate la baza stabilirii coeficienților corectori și al inexistenței unui abuz de putere (Hotărârile citate anterior Abello și alții/Comisia, punctul 56, și Ajour și alții/Comisia, punctul 48).

- 40 În plus, trebuie subliniat că revine părților care doresc să conteste elementele și metoda utilizată pentru stabilirea coeficienților corectori sarcina de a furniza elemente susceptibile să demonstreze că a fost săvârșită o eroare vădită (Hotărârile citate anterior, Abello și alții/Comisia, punctul 79, și Ajour și alții/Comisia, punctul 49).
- 41 În primul rând, potrivit reclamantului, coeficientul corector Varese ar fi fost redus în mod disproporționat în raport cu evoluția diferențialului de inflație dintre Bruxelles și Varese.
- 42 Este adevărat că a existat o reducere de 4,8 % a coeficientului corector Varese, acesta modificându-se în luna iulie 2010 de la 97,1 % la 92,3 %.
- 43 Potrivit reclamantului, este vorba despre o modificare substanțială care ar trebui să se explice în mod normal printr-o diferență la fel de substanțială între evoluția generală a prețurilor la Bruxelles și evoluția generală a prețurilor la Varese.
- 44 Or, din datele prezentate chiar de reclamant rezultă că între iunie 2009 și iunie 2010 creșterea generală a prețurilor a fost mai puternică la Bruxelles decât la Varese.
- 45 Astfel, la o primă analiză, o reducere a coeficientului corector Varese pare justificată.
- 46 Cu toate acestea, reclamantul contestă amplexarea acestei reduceri, care ar fi disproporționată în comparație cu diferența dintre creșterea prețurilor la Bruxelles și creșterea prețurilor la Varese.
- 47 În speță, cifrele prezentate de reclamant, presupunând că sunt exacte, conduc la constatarea existenței unui diferențial de inflație între Bruxelles și Varese de 1,2 %, în timp ce coeficientul corector Varese a fost redus cu 4,8 %.
- 48 Totuși, trebuie precizat că cifrele privind creșterea prețurilor nu rezultă din colectarea exhaustivă a tuturor tranzacțiilor realizate într-o anumită perioadă, ci urmăresc, pe baza unor anchete, să ofere o simplă estimare reprezentativă a tendințelor. Astfel, într-un domeniu în care nu se poate proceda decât prin aproximare, constatarea unei simple diferențe între, pe de o parte, diferențialul de evoluție a prețurilor la Bruxelles și într-un alt loc de repartizare și, pe de altă parte, evoluția coeficientului corector aplicat respectivului loc de repartizare nu poate fi suficientă pentru a constata existența unei erori vădite de apreciere. Pentru ca situația să se prezinte astfel, diferența în cauză trebuie să fie deosebit de importantă.
- 49 În aceste condiții, chiar presupunând că datele statistice prezentate de reclamant sunt suficient de credibile, diferența identificată între, pe de o parte, evoluția comparativă a prețurilor la Bruxelles și la Varese și, pe de altă parte, evoluția coeficientului corector Varese nu permite să se constate existența unei erori vădite de apreciere.
- 50 În orice caz, pentru a încerca să demonstreze că amplexarea reducerii coeficientului corector Varese ar fi disproporționată în comparație cu diferența dintre creșterea prețurilor la Bruxelles și creșterea prețurilor la Varese, reclamantul își întemeiază raționamentul pe presupusa existență a unui raport de proporționalitate între diferențele de variații ale prețurilor și coeficientul corector.
- 51 Totuși, din raportul Eurostat din 18 noiembrie 2010 privind ajustarea anuală a remunerațiilor și a pensiilor [SEC(2010) 1406 final], întocmit în temeiul articolelor 64 și 65 din statut și al anexei XI la statut (denumit în continuare „raportul Eurostat”), atașat la propunerea [COM(2010) 678] care a

condus la adoptarea Regulamentului nr. 1239/2010 la care se referă reclamantul în reclamația sa, rezultă că calculul coeficienților corectori nu se reduce la o măsurare a diferenței de evoluție a indicelui prețurilor de consum la Bruxelles și în celelalte locuri de repartizare.

- 52 Astfel, coeficienții corectori se calculează pe baza unui anumit număr de grupe de cheltuieli. Se stabilește un raport de prețuri între Bruxelles și fiecare loc de repartizare pentru fiecare dintre aceste grupe de cheltuieli. Raportul de prețuri menționat este ulterior ponderat în funcție de importanța relativă a grupei de cheltuieli în coșul de consum al „funcționarului internațional mediu” la Bruxelles, precum și în coșul de consum al „funcționarului internațional mediu” la locul de repartizare.
- 53 Dată fiind această ponderare specifică legată de structura cheltuielilor „funcționarului internațional mediu”, nu există un raport direct de proporționalitate între, pe de o parte, diferențialul de evoluție generală a prețurilor între Bruxelles și un alt loc de repartizare și, pe de altă parte, modificarea coeficientului corector aplicabil locului de repartizare respectiv.
- 54 În această privință, Comisia precizase de altfel în respingerea reclamației următoarele:
- „Noua structură a cheltuielilor pentru Bruxelles ilustrează o pondere mai mare a chiriilor și a altor componente care sunt relativ mai scumpe la Bruxelles decât la Varese și o pondere mai mică a elementelor care sunt relativ mai puțin scumpe la Bruxelles. În consecință, nivelul relativ al prețurilor de la Bruxelles a crescut în raport cu cel de la Varese, ceea ce înseamnă că, pentru a menține aceeași putere de cumpărare, remunerația unui funcționar repartizat la Varese trebuie să scadă în raport cu cea a unui funcționar repartizat la Bruxelles.”
- 55 Astfel, argumentația reclamantului privind raporturile dintre variațiile indicelui prețurilor și cele ale coeficienților corectori pentru Bruxelles și pentru Varese trebuie respinsă.
- 56 În al doilea rând, reclamantul pretinde că, în mod contrar celor indicate de datele pe baza cărora a fost calculat coeficientul corector Varese – date care apar în raportul Eurostat la care se referă reclamantul în înscrisurile sale – prețurile la electricitate, la gazul de uz casnic și la păcură pentru încălzirea locuințelor sunt mai ridicate la Varese decât la Bruxelles.
- 57 Cu toate acestea, elementele de care se prevalează reclamantul nu pot fi considerate ca fiind suficient de fiabile sau de relevante pentru a se constata existența unei erori vădite de apreciere.
- 58 Astfel, reclamantul se întemeiază în parte pe eșantioane prea limitate de facturi (opt facturi la Bruxelles și șapte la Varese pentru electricitate, șase facturi la Bruxelles și opt la Varese pentru gazul de uz casnic), și aceasta deși Comisia a precizat, în respingerea reclamației, că Eurostat utilizează estimări obținute direct de la furnizorii de energie.
- 59 Reclamantul se întemeiază de asemenea pe informații care, în opinia sa, ar fi fost furnizate de o organizație comercială care are ca obiect de activitate colectarea și publicarea datelor referitoare la energie. Or, reclamantul nu demonstrează în ce mod fiabilitatea datelor pe care se întemeiază ar fi superioară celei a datelor pe care se bazează Eurostat. În plus, aceste date nu privesc Bruxelles și Varese, ci Belgia și Italia, ceea ce limitează puternic relevanța lor.
- 60 Prin urmare, trebuie să se concluzioneze că reclamantul nu a reușit să demonstreze că datele referitoare la raportul dintre prețurile la electricitate, la gazul de uz casnic și la păcură pentru încălzirea locuințelor aplicate la Bruxelles și cele aplicate la Varese, pe baza cărora s-a calculat coeficientul corector Varese, ar fi în mod vădit eronate.
- 61 În al treilea rând, reclamantul pretinde că raportul stabilit între prețurile prestațiilor oferite de serviciile de asistență medicală la Bruxelles și la Varese ar trebui să fie mult mai mare decât cel pe care îl indică datele pe baza cărora a fost calculat coeficientul corector – date care apar în raportul Eurostat.

- 62 Reclamantul se întemeiază pe coeficienții de egalitate stabiliți, potrivit articolului 20 alineatul (5) din Reglementarea comună privind asigurarea împotriva riscurilor de boală a funcționarilor Uniunii Europene, adoptată în temeiul articolului 72 din statut în vederea garantării faptului că, pentru un anumit număr de prestații a căror rambursare este plafonată, rata efectivă de rambursare în fiecare dintre statele membre este identică cu cea înregistrată în Belgia.
- 63 Astfel, potrivit reclamantului, o serie de coeficienți de egalitate demonstrează că există prestații oferite de serviciile de asistență medicală care sunt mai scumpe în Italia decât în Belgia.
- 64 Mai întâi, trebuie să se constate că reclamantul nu prezintă înscrisurile pe baza cărora a realizat graficele și tabelul care figurează în reclamația sa, ci se limitează să indice adresa web de la care a putut colecta aceste date. Or, în temeiul articolului 34 alineatul (4) din Regulamentul de procedură, nu revine Tribunalului sarcina de a căuta pe internet anexe care nu sunt atașate la actele de procedură.
- 65 În continuare, coeficienții de egalitate nu iau în considerare decât cheltuielile pentru care este posibilă rambursarea de către Sistemul comun de asigurări de boală (denumit în continuare „RCAM”), ceea ce exclude anumite cheltuieli nerambursate care sunt totuși legate de sănătate.
- 66 În plus, în respingerea reclamației, Comisia a precizat, fără ca acest fapt să fie contestat, că coeficienții de egalitate nu se aplică decât anumitor cheltuieli rambursate de RCAM.
- 67 Astfel, având în vedere fiabilitatea limitată a datelor pe care reclamantul își întemeiază argumentația și limitele metodei constând în luarea în considerare a coeficienților de egalitate, trebuie să se concluzioneze că reclamantul nu a reușit să demonstreze că raportul dintre prețurile prestațiilor oferite de serviciile de asistență medicală aplicate la Bruxelles și cele aplicate la Varese, care apare în raportul Eurostat, ar fi în mod vădit eronat.
- 68 În orice caz, chiar presupunând că aceste critici sunt întemeiate și că reclamantul reușește să dovedească astfel existența unor erori care afectează acest raport, acesta ar mai trebui să demonstreze de asemenea că, având în vedere importanța efectelor cumulate ale acestor erori, coeficientul corector Varese, în ansamblul său, este în mod vădit eronat (a se vedea în acest sens Hotărârea Ajour și alții/Comisia, citată anterior, punctul 49).
- 69 Or, în speță, nu se poate reține existența unei asemenea situații. Astfel, cheltuielile de sănătate nu reprezintă, având în vedere datele care apar în raportul Eurostat, decât 2,39 % din ponderea cheltuielilor în coșul de consum al „funcționarului internațional mediu” la Varese și 1,92 % din ponderea cheltuielilor în coșul de consum al „funcționarului internațional mediu” la Bruxelles.
- 70 În cele din urmă, motivul întemeiat pe eroarea vădită de apreciere trebuie respins.

Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe nerespectarea principiului nediscriminării

- 71 Reclamantul susține că funcționarii și agenții repartizați la Varese sunt victime ale unui tratament discriminatoriu în raport cu funcționarii și cu agenții repartizați la Parma (Italia) și la Torino (Italia). Astfel, acestora din urmă nu li se aplică un coeficient corector special, ci coeficientul corector aplicabil pentru Italia, care a fost stabilit la 106,6 % în temeiul Regulamentului nr. 1239/2010.
- 72 Totuși, existența unui coeficient corector în anumite locuri de repartizare și absența acestuia în alte locuri de repartizare din același stat nu este, în sine, discriminatorie din moment ce stabilirea unui coeficient corector se întemeiază pe date obiective privind costul vieții la locul de repartizare. De altfel, dispozițiile articolului 9 din anexa XI la statut prevede posibilitatea de a crea coeficienți corectori noi sau de a nu-i aplica pe cei utilizați anterior.

- 73 În plus, simpla referire pe care o face reclamantul la câteva date referitoare la costul vieții la Varese, la Parma, la Torino și la Roma (Italia) nu este suficientă pentru a stabili existența pretensei discriminări.
- 74 De altfel, în unul dintre înscrisurile prezentate de reclamant pentru a-și dovedi susținerile se precizează că datele în cauză „nu sunt decât indicative” și că „calculul costului global al vieții este în mod necesar arbitrar”.
- 75 Prin urmare, motivul întemeiat pe nerespectarea principiului nediscriminării trebuie respins.
- 76 Din ansamblul celor de mai sus rezultă că concluziile privind anularea acțiunii trebuie respinse.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 77 Potrivit articolului 87 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, sub rezerva celorlalte prevederi din capitolul VIII din titlul II din respectivul regulament, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. În temeiul alineatului (2) al aceluiași articol, Tribunalul poate, în măsura impusă de echitate, să decidă ca o parte care cade în pretenții să fie obligată numai la plata parțială a cheltuielilor de judecată sau chiar să nu fie obligată la plata acestora.
- 78 Din motivele prezentate anterior rezultă că reclamantul este partea care a căzut în pretenții. În plus, Comisia a solicitat în mod expres în concluziile sale ca reclamantul să fie obligat la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât împrejurările din speță nu justifică aplicarea dispozițiilor articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, reclamantul trebuie să suporte propriile cheltuieli de judecată și este obligat să suporte cheltuielile de judecată efectuate de Comisie.
- 79 Potrivit articolului 89 alineatul (4) din Regulamentul de procedură, intervenientul suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE (Camera a treia)

declară și hotărăște:

- 1) **Respinge acțiunea.**
- 2) **Domnul Dalmasso suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligat să suporte cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.**
- 3) **Consiliul Uniunii Europene, intervenient, suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Van Raepenbusch

Barents

Bradley

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 21 martie 2013.

Grefier
W. Hakenberg

Președinte
S. Van Raepenbusch